

Woensdag, 16 februari 2022

P9_TA(2022)0030

Uitvoeringsverslag over het welzijn van landbouwhuisdieren**Resolutie van het Europees Parlement van 16 februari 2022 over het uitvoeringsverslag over het welzijn van landbouwhuisdieren (2020/2085(INI))**

(2022/C 342/06)

Het Europees Parlement,

- gezien artikel 13 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU), waarin wordt bepaald dat de Unie en de lidstaten ten volle rekening moeten houden met hetgeen vereist is voor het welzijn van dieren als wezens met gevoel, onder eerbiediging van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen en gebruiken van de lidstaten, met betrekking tot met name godsdienstige riten, culturele tradities en regionaal erfgoed,
- gezien de studie van november 2020 van de beleidsondersteunende afdeling Rechten van de burger en Constitutionele Zaken van het directoraat-generaal Intern Beleid, getiteld “End the cage age: Looking for alternatives”, zijn resolutie van 10 juni 2021 over het burgerinitiatief “End the Cage Age” ⁽¹⁾ en de mededeling van de Commissie van 30 juni 2021 over the Europees burgerinitiatief “End the Cage Age” (C(2021)4747),
- gezien Richtlijn 98/58/EG van de Raad van 20 juli 1998 inzake de bescherming van voor landbouwdoeleinden gehouden dieren ⁽²⁾ (de algemene richtlijn),
- gezien Richtlijn 1999/74/EG van de Raad van 19 juli 1999 tot vaststelling van minimumnormen voor de bescherming van legkippen ⁽³⁾,
- gezien Richtlijn 2007/43/EG van de Raad van 28 juni 2007 tot vaststelling van minimumvoorschriften voor de bescherming van vleeskuikens ⁽⁴⁾,
- gezien Richtlijn 2008/119/EG van de Raad van 18 december 2008 tot vaststelling van minimumnormen ter bescherming van kalveren ⁽⁵⁾,
- gezien Richtlijn 2008/120/EG van de Raad van 18 december 2008 tot vaststelling van minimumnormen ter bescherming van varkens ⁽⁶⁾,
- gezien de studie van de onderzoeksdienst van het Europees Parlement van juni 2021 met als titel “Implementation of EU legislation on “on-farm” animal welfare: Potential EU added value from the introduction of animal welfare labelling requirements at EU level” (Uitvoering van de Europese wetgeving inzake het welzijn van landbouwhuisdieren: mogelijke Europese meerwaarde dankzij de invoering van voorschriften voor dierenwelzijnsetikettering op EU-niveau),
- gezien de studie van de Europese Commissie van oktober 2020 ter ondersteuning van de evaluatie van de strategie van de Europese Unie voor de bescherming en het welzijn van dieren 2012-2015,
- gezien zijn resolutie van 14 maart 2017 over minimumnormen voor de bescherming van gefokte konijnen ⁽⁷⁾,
- gezien zijn resolutie van 25 oktober 2018 over dierenwelzijn, het gebruik van antimicrobiële stoffen en de milieugevolgen van de industriële vleeskuikenhouderij ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ Aangenomen teksten, P9_TA(2021)0295.

⁽²⁾ PB L 221 van 8.8.1998, blz. 23.

⁽³⁾ PB L 203 van 3.8.1999, blz. 53.

⁽⁴⁾ PB L 182 van 12.7.2007, blz. 19.

⁽⁵⁾ PB L 10 van 15.1.2009, blz. 7.

⁽⁶⁾ PB L 47 van 18.2.2009, blz. 5.

⁽⁷⁾ PB C 263 van 25.7.2018, blz. 90.

⁽⁸⁾ PB C 345 van 16.10.2020, blz. 28.

Woensdag, 16 februari 2022

- gezien zijn resolutie van 9 juni 2021 over de EU-biodiversiteitsstrategie voor 2030: de natuur terug in ons leven brengen ⁽⁹⁾,
 - gezien de conclusies van de Raad van 16 december 2019 over dierenwelzijn — integraal onderdeel van een duurzame dierlijke productie,
 - gezien de conclusies van de Raad van 7 december 2020 over een EU-breed dierenwelzijnskeurmerk,
 - gezien het speciaal verslag nr. 31 van de Europese Rekenkamer van 14 november 2018 getiteld “Dierenwelzijn in de EU: het dichten van de kloof tussen ambitieuze doelstellingen en praktische uitvoering”,
 - gezien de geschiktheidscontrole (“fitness check”) van de Europese wetgeving inzake het dierenwelzijn die momenteel door de Commissie wordt verricht,
 - gezien het advies van het Europees Comité van de Regio's van 5 december 2018 over de hervorming van het gemeenschappelijk landbouwbeleid ⁽¹⁰⁾,
 - gezien de speciale Eurobarometer 505 met de titel “Making our food fit for the future — Citizens' expectations”,
 - gezien de vijf vrijheden die zijn omschreven door de Wereldorganisatie voor diergezondheid, te weten vrij zijn van honger en dorst, vrij zijn van angst en stress, vrij zijn van hittestress of lichamelijk ongemak, vrij zijn van pijn, verwondingen en ziekte, en vrij om natuurlijk gedrag te vertonen,
 - gezien de mededeling van de Commissie van 12 mei 2021, getiteld “Strategische richtsnoeren voor een duurzamere en concurrerendere EU-aquacultuur voor de periode 2021 tot en met 2030” (COM(2021)0236),
 - gezien artikel 54 van zijn Reglement, alsmede artikel 1, lid 1, punt e), van en bijlage 3 bij het besluit van de Conferentie van voorzitters van 12 december 2002 betreffende de procedure inzake het verlenen van toestemming voor het opstellen van initiatiefverslagen,
 - gezien het advies van de Commissie milieubeheer, volksgezondheid en voedselveiligheid,
 - gezien het verslag van de Commissie landbouw en plattelandsontwikkeling (A9-0296/2021),
- A. overwegende dat dierenwelzijn, van belang voor onze veehouders, een ethische kwestie is die bij consumenten en in onze samenleving in het algemeen aan belang blijft winnen; overwegende dat de belangstelling van de consument voor de kwaliteit van levensmiddelen en het dierenwelzijn groter is dan ooit en dat de EU-burgers als consument beter geïnformeerde keuzes willen kunnen maken; overwegende dat voedselkwaliteit in combinatie met dierenwelzijn en diergezondheid een belangrijke rol speelt bij de verwezenlijking van de doelstellingen van de strategie “van boer tot bord”;
- B. overwegende dat in artikel 13 VWEU wordt onderkend dat dieren wezens met gevoel zijn en wordt bepaald dat de Unie en haar lidstaten bij het formuleren en uitvoeren van het beleid van de Unie op het gebied van landbouw en visserij ten volle rekening houden met hetgeen vereist is voor het welzijn van dieren, onder eerbiediging van de gebruiken met betrekking tot religieuze rituelen, culturele tradities en regionaal erfgoed in de lidstaten;
- C. overwegende dat de productienormen voor Europese levensmiddelen tot de hoogste ter wereld behoren, en dat dit eveneens geldt voor de normen op het gebied van dierenwelzijn, maar dat deze normen nog steeds voor verbetering vatbaar zijn; overwegende dat verschillende landen en regio's verdere stappen in deze richting hebben gezet, zoals het verbieden van bepaalde soorten kooien in de veehouderij;
- D. overwegende dat het voor de aanscherping van de normen inzake dierenwelzijn en het afdwingen van de volledige naleving daarvan noodzakelijk is dat de wetgeving inzake dierenwelzijn op eenvormige wijze wordt geformuleerd en toegepast en aan de laatste stand van de wetenschappelijke kennis wordt aangepast;

⁽⁹⁾ Aangenomen teksten, P9_TA(2021)0277.

⁽¹⁰⁾ PB C 86 van 7.3.2019, blz. 173.

Woensdag, 16 februari 2022

- E. overwegende dat een deel van de Europese landbouwers de laatste decennia een zekere vooruitgang heeft geboekt door hun praktijken kritisch te bekijken en verbeteringen en aanpassingen in hun werkwijzen aan te brengen; overwegende dat zij streven naar verbetering van hun praktijken met de steun van advies- en onderzoeksorganen en een aantal niet-gouvernementele organisaties (ngo's); overwegende dat de toepassing van slimme landbouwtechnologieën om de gezondheid en het welzijn van dieren te monitoren kan leiden tot een verdere verbetering van de ziektepreventie en de toepassing van dierenwelzijnsnormen; overwegende dat de Europese landbouwers op dit gebied vooruitgang willen blijven boeken, maar op technische, wettelijke en financiële obstakels stuiten; overwegende dat bij de verbetering van het dierenwelzijn rekening moet worden gehouden met de gezondheidsaspecten van elke diersoort en dat de kosten niet alleen door de producenten mogen worden gedragen;
- F. overwegende dat de industriële veehouderij een prominente rol speelt in de landbouw in de EU; overwegende dat in iets meer dan tien jaar tijd meerdere miljoenen landbouwbedrijven — meer dan een derde van alle landbouwbedrijven in Europa — zijn opgehouden te bestaan, voor het overgrote deel kleine familiebedrijven, als gevolg van de schaalvergroting en intensivering;
- G. overwegende dat de grilligheid van de economie veehouders ertoe dwingt rekening te houden met lange perioden van aflossing en langetermijninvesteringen, bijvoorbeeld in stallen om het welzijn van de dieren te verbeteren;
- H. overwegende dat de Europese veehouders momenteel verdere maatregelen nemen op het gebied van het fokken en huisvesten van dieren om de vijf vrijheden van de Wereldorganisatie voor diergezondheid zo veel mogelijk na te leven;
- I. overwegende dat dierenwelzijn hand in hand gaat met het welzijn van veehouders en exploitanten van landbouwbedrijven, die de nodige middelen en meer praktische steun op EU-niveau moeten krijgen;
- J. overwegende dat de COVID-19-pandemie heeft laten zien dat er een rechtstreeks verband bestaat tussen de gezondheid en het welzijn van mens en dier; overwegende dat dierenwelzijn ook verband houdt met het milieu, zoals het best kan worden benaderd aan de hand van het “One Welfare”-kader;
- K. overwegende dat de Europese veehouderijen werk bieden aan ongeveer 4 miljoen mensen (al dan niet in loondienst), van wie 80 % in de nieuwere lidstaten woont ⁽¹¹⁾;
- L. overwegende dat de handel in vis binnen de EU een essentiële rol speelt in de gehele visserijhandel van de EU, aangezien deze in 2014 goed was voor 86 % van de totale handel in vis binnen en buiten de EU, met een totaal verkoopvolume van 5,74 miljoen ton voor een waarde van 20,6 miljard EUR, het hoogste bedrag dat sinds 2006 is geregistreerd ⁽¹²⁾;
- M. overwegende dat diergezondheid en dierenwelzijn van cruciaal belang zijn om de voedselveiligheid, de voedselzekerheid en de volksgezondheid te waarborgen en bij te dragen tot hoge kwaliteitsnormen in de EU;
- N. overwegende dat een gezonde veestapel van essentieel belang is voor het verwezenlijken van een duurzame, koolstofarmere veeteelt;
- O. overwegende dat wetenschappelijke en technische ontwikkelingen hebben geleid tot een beter inzicht in het bewustzijn en het gedrag van dieren en in het dierenwelzijn;
- P. overwegende dat zich bij het verzamelen van gegevens over de uitvoering van de wetgeving inzake dierenwelzijn op veehouderijen aanzienlijke moeilijkheden hebben voorgedaan, zowel wat de kwaliteit als wat de beschikbaarheid van de gegevens betreft, omdat de lidstaten geen voorschriften inzake toezicht en gegevensverzameling hebben vastgesteld;
- Q. overwegende dat de huidige wetgeving deels verouderd is en achterloopt bij de kennis over de specifieke behoeften van dieren naar gelang van hun soort, leeftijd, grootte en lichamelijke conditie, alsook bij de wetenschappelijke en technische vooruitgang die in de huidige veehouderijpraktijken toepassing vindt;

⁽¹¹⁾ Studie in opdracht van de Commissie getiteld “Future of EU livestock: How to contribute to a sustainable agricultural sector?”, juni 2020.

⁽¹²⁾ Waarnemingspost voor de EU-markt voor visserij- en aquacultuurproducten, *The EU fish market: 2015 edition*.

Woensdag, 16 februari 2022

- R. overwegende dat de huidige EU-wetgeving op dit terrein, die naast de nationale wetgevingen bestaat, een combinatie is van vrijstellingen, uitzonderingen en onduidelijke voorwaarden, en geen specifieke waarborgen biedt of beschermingsniveaus garandeert, waardoor een aantal ongewenste praktijken is ontstaan, die hebben geleid tot versnippering van de wetgeving en rechtsonzekerheid op de binnenlandse markt, en die de mededinging hebben verstoord;
- S. overwegende dat de EU-wetgeving inzake dierenwelzijn alleen soortspecifieke minimumnormen vaststelt voor het welzijn van varkens, legkippen, slachtkuikens en kalveren, terwijl er geen soortspecifieke wetgeving bestaat voor andere soorten die voor de productie van levensmiddelen worden gehouden, namelijk voor melk- en vleesrunderen ouder dan zes maanden, schapen en geiten, ouderdieren van slachtkuikens en legkippen, jonge hennen, kalkoenen, eenden en ganzen, kwartels, vissen en konijnen; overwegende dat de EU-wetgeving inzake het dierenwelzijn momenteel geen soort- en leeftijdsspecifieke bepalingen bevat die alle stadia van de productiecycli bestrijken; overwegende dat grote aantallen landbouwhuisdieren en gekweekte vissen van verschillende soorten momenteel alleen worden beschermd door de algemene richtlijn;
- T. overwegende dat andere initiatieven, buiten de EU-wetgeving en officiële controles, een rol hebben gespeeld bij de verbetering van de veehouderijpraktijken; overwegende dat veel lidstaten eigen normen voor dierenwelzijn hebben ingevoerd die strenger zijn dan die van de EU;
- U. overwegende dat de lidstaten een aanzienlijke speelruimte hebben gekregen bij het vaststellen van de eisen en het beoordelen van de naleving daarvan; overwegende dat de lidstaten uiteenlopende benaderingen hebben vastgesteld voor de toewijzing van middelen en de rangorde van de officiële controles;
- V. overwegende dat de wetgeving in de lidstaten op zeer inconsistente wijze ten uitvoer wordt gelegd; overwegende dat dit heeft geleid tot verschillende niveaus van naleving en het risico inhoudt dat veehouders die zich wel aan de regels houden, worden benadeeld;
- W. overwegende dat de richtlijnen betreffende varkens (voor drachtige zeugen), kalveren en legkippen hebben geleid tot positieve structurele veranderingen in de wijze waarop dieren worden gehouden; overwegende dat in de sectoren eieren, kalfsvlees en varkensvlees de richtlijnen hebben geleid tot aanzienlijke veranderingen in de gebouwen en de uitrusting, en een rol hebben gespeeld bij enkele verbeteringen in het aantal en de omvang van de bedrijven;
- X. overwegende dat de algemene richtlijn over het algemeen minder effect heeft gesorteerd dan de soortspecifieke richtlijnen en een bescheiden effect heeft gehad op de verbetering van het dierenwelzijn vanwege het vage karakter van de voorschriften, de ruime interpretatiemarges en het ontbreken van soortspecifieke bescherming voor melkkoeien, vleeskuikens en kippen, konijnen, schapen en kalkoenen;
- Y. overwegende dat als gevolg van de druk om te produceren, de belangrijkste problemen die de wetgeving moest aanpakken nog steeds wijdverbreid zijn, waaronder verminkingen en benauwde en stressvolle omstandigheden; overwegende dat de streefcijfers voor de huisvesting van zeugen niet zijn gehaald en dat de uitvoering van de wetgeving over het geheel genomen inconsistent is geweest, waarbij de huisvesting van zeugen nog steeds te krap en te stressvol is en te weinig verrijkmateriaal bevat;
- Z. overwegende dat Richtlijn 1999/74/EG betreffende legkippen succesvol is geweest doordat er goede definities in zijn vastgelegd voor de verschillende productiesystemen; overwegende dat dit succes echter beperkt is, gezien de uiteenlopende benaderingen die de lidstaten bij de uitvoering van de richtlijn hebben gevolgd en het ontbreken van duidelijke, dwingende en alomvattende bepalingen in de richtlijn, waardoor concurrentievervalsing op de interne markt kon blijven bestaan, en gezien het feit dat deze richtlijn onvoldoende vooruitgang heeft geboekt, niet aan de werkelijke behoeften van legkippen tegemoet is gekomen en slechts geleidelijk tot veranderingen heeft geleid, waardoor in de afzonderlijke lidstaten in toenemende mate gebruik wordt gemaakt van alternatieven voor kooihuisvestingssystemen ⁽¹³⁾;
- AA. overwegende dat het in het belang van zowel veehouders als consumenten is te zorgen voor gelijke voorwaarden op de interne markt en tegelijkertijd voor gelijke voorwaarden voor de invoer van producten uit derde landen;
- AB. overwegende dat de arbeidsomstandigheden voor de houders van legkippen en kalveren weliswaar verbeterd zijn, maar dat dit niet noodzakelijkerwijs het geval is voor varkenshouders;

⁽¹³⁾ Studie van het Europees Parlement, getiteld "End the cage age: Looking for alternatives", november 2020.

Woensdag, 16 februari 2022

- AC. overwegende dat de Commissie heeft besloten dat zij de door de Europese Autoriteit voor voedselveiligheid (EFSA) opgestelde effectbeoordeling van het verbod op kooihouderij in 2022 zal afronden en de herziening van de wetgeving inzake dierenwelzijn, met inbegrip van de algemene richtlijn, in 2023 zal voltooien;
- AD. overwegende dat er een onderscheid moet worden gemaakt tussen enerzijds anekdotische gevallen van niet-naleving, die buitensporig veel aandacht krijgen, en anderzijds de zeer grote meerderheid van veehouders die zich wel aan de regels houden;
- AE. overwegende dat tussen de lidstaten verschillen bestaan wat betreft soorten veehouderij en productiesystemen;
- AF. overwegende dat het aantal landbouwers in Europa schrikbarend daalt; overwegende dat te weinig opvolging door nieuwe generaties een ongewenste uitwerking zou hebben op de toepassing van dierenwelzijnsnormen;
- AG. overwegende dat de strategieën van de EU op het gebied van landbouw, milieu en internationale handel en de maatregelen om gelijke concurrentievoorwaarden binnen de interne markt te waarborgen samenhangend, complementair en toereikend moeten zijn;
- AH. overwegende dat het gemeenschappelijk landbouwbeleid (GLB) een van de regelgevende en financiële instrumenten is die kunnen worden gebruikt als stimulans om de gezondheid en het welzijn van landbouwhuisdieren te verbeteren, met name via milieuregelingen maar ook via ondersteunende investeringen, hoewel naast het GLB ook andere financiering nodig is om vooruitgang in deze richting te boeken; overwegende dat echter volgens de evaluatie door de Commissie van de meest recente EU-strategie voor dierenwelzijn de lidstaten hebben verzuimd de middelen voor de verbetering van het dierenwelzijn ten volle te benutten en dat miljoenen euro's aan EU-middelen voor plattelandontwikkeling ter verbetering van het dierenwelzijn momenteel ongebruikt of slecht benut blijven; overwegende dat de veehouderij de belangrijkste begunstigde is van de steun in het kader van de tweede pijler aan landbouwbedrijven in gebieden met natuurlijke beperkingen, die 50 % van de Europese landbouwgrond uitmaken, en van de milieumaatregelen in de landbouw, die een compensatie vormen voor de extra kosten in verband met een ongunstige ligging of de verplichting om specifieke wetgeving na te leven ⁽¹⁴⁾;
- AI. overwegende dat bijzondere aandacht moet worden besteed aan het waarborgen van een beter dierenwelzijn gedurende de gehele productiecyclus en aan het bevorderen van hogere dierenwelzijnsnormen op zowel de binnenlandse als de internationale markt, en dat ervoor moet worden gezorgd dat onze politieke besluiten de Europese veehouderijsector niet verzwakken of tot productievermindering leiden, hetgeen zou leiden tot verplaatsing van de productie naar andere delen van de wereld waar de omstandigheden en normen voor de veehouderij minder streng zijn dan in Europa, alsmede tot andere daarmee samenhangende problemen die niet alleen nadelig zijn voor de dierenwelzijnsnormen, maar ook voor de Europese milieudoelstellingen;
- AJ. overwegende dat etikettering alleen doeltreffend kan zijn als er een wetenschappelijke basis voor is, als het voor de consument gemakkelijk te begrijpen is en als deze een geïnformeerde keuze kan maken, als het ontworpen is voor een geïntegreerde interne markt die van toepassing is op alle dierlijke producten, en als het ondersteund wordt door een coherent handelsbeleid van de EU om te voorkomen dat producten die volgens lagere normen vervaardigd zijn, op de markt komen, en alleen als het geen extra economische gevolgen heeft voor de actoren in de levensmiddelensector, met name de veehouders, en echt haalbaar is voor onze producenten zonder al te hoge uitvoeringskosten of -beperkingen; overwegende deze etikettering bovendien moet bijdragen tot het creëren van marktmogelijkheden voor de producent; overwegende dat uit onderzoek en uit de resultaten van openbare raadplegingen blijkt dat bepaalde belanghebbenden, met name het bedrijfsleven, niet volledig achter het voorstel voor verplichte etikettering staan; overwegende dat vrijwillige etikettering op de markt zal worden beloond zolang er op de markt geen sprake is van differentiatie op basis van productietekenen; overwegende dat er weinig bekend is over het effect van de onderzochte etiketteringssystemen op levensmiddelenbedrijven en op het vertrouwen en het inzicht van de consument in dierenwelzijnspraktijken;
- AK. overwegende dat het gebruik van technologieën op basis van DNA om elk ziek dier of besmet voedsel op te sporen en te traceren, ertoe kan bijdragen dat de consument gerustgesteld wordt, doordat de voedselveiligheid gewaarborgd is en voedsel fraude wordt voorkomen;

⁽¹⁴⁾ Studie in opdracht van de Commissie getiteld "Future of EU livestock: How to contribute to a sustainable agricultural sector?", juni 2020.

Woensdag, 16 februari 2022

- AL. overwegende dat de instrumenten voor consumentenvoorlichting zo moeten worden opgezet dat gelijke concurrentievoorwaarden en een geharmoniseerde aanpak worden gehandhaafd, hetgeen momenteel onmogelijk wordt gemaakt door de wirwar van particuliere initiatieven waarbij onbeschermde dierenwelzijnstermen en -claims voor uiteenlopende normen worden gebruikt; overwegende dat er in de EU een groeiende markt bestaat voor dierlijke producten afkomstig van kooivrije, vrije uitloop- en biologische systemen, en voor alternatieven op plantaardige basis;
- AM. overwegende dat de wetgevingsmaatregelen moeten leiden tot harmonisatie en verbetering van de uitvoering van de regelgeving en de normen;
- AN. overwegende dat de meeste regelingen voor etikettering inzake dierenwelzijn door de particuliere sector worden opgezet, terwijl de overige het resultaat zijn van publiek-private partnerschappen of — in mindere mate — initiatieven van nationale bevoegde instanties in sommige lidstaten;
- AO. overwegende dat de systemen voor dierenwelzijn in de EU vrijwillig zijn; overwegende dat de meeste van die systemen ook andere aspecten dan dierenwelzijn omvatten, zoals traceerbaarheid, duurzaamheid en gezondheid; overwegende dat ze sterk variëren wat betreft werking en opzet;
- AP. overwegende dat er geen consensus bestaat over de invoering van verplichte etiketteringsvoorschriften inzake dierenwelzijn, voornamelijk wegens de economische gevolgen die de invoering zou hebben, met name voor veehouders; overwegende dat zelfs indien verplichte regels bepaalde onregelmatigheden op de Europese markt zouden wegwerken, zij een remmend effect zouden hebben op particuliere initiatieven die gericht zijn op productdifferentiatie en het gebruik van dierenwelzijn om de handel te stimuleren;

Conclusies en aanbevelingen

Uitvoering van de wetgeving

1. is verheugd dat de Commissie ernaar streeft de wetgeving inzake dierenwelzijn, ook wat betreft het vervoer en het slachten van dieren, uiterlijk in 2023 te evalueren en te herzien, en deze aan te passen aan de meest recente wetenschappelijke gegevens, de werkingssfeer ervan te verruimen, de handhaving ervan te vergemakkelijken en een hoger niveau van dierenwelzijn te waarborgen, zoals vermeld in de “van boer tot bord”-strategie;
2. onderkent de vooruitgang die veel veehouders op hun bedrijf hebben geboekt, met name wat de verbetering van het dierenwelzijn betreft, en de gedrevenheid en inzet waarmee een aantal van hen vooruitdenken en progressie boeken;
3. beveelt aan om alle veehouders via een kader op EU-niveau de middelen te verschaffen om vooruitgang te kunnen boeken, vastgesteld aan de hand van objectieve indicatoren die betrekking hebben op de vijf fundamentele vrijheden die door de Wereldorganisatie voor diergezondheid zijn omschreven;
4. wenst dat elk toekomstig wetgevingsinitiatief (of het nu gaat om de opstelling van nieuwe wetgeving dan wel om een herziening van bestaande wetteksten) dat een wijziging of aanpassing van het veeteeltsysteem (met inbegrip van huisvesting) en van de criteria inzake dierenwelzijn inhoudt, gebaseerd is op gedegen, recente wetenschappelijke gegevens of studies op basis van onderzoek dat stoelt op een systematische aanpak, waarbij met alle aspecten rekening wordt gehouden ter verwezenlijking van duurzaamheid en dierenwelzijn; pleit ervoor dat het evenwicht wordt bewaard, dat wetenschappelijk advies wordt ingewonnen over de gevolgen van de in te voeren wijzigingen voor de dieren, het milieu en de veehouders, met name de kleine veehouders, en dat de bevoegde instanties van de lidstaten in een zo vroeg mogelijk stadium van het wetgevingsproces worden geraadpleegd;
5. benadrukt dat effectbeoordelingen moeten worden uitgevoerd voordat besluiten worden genomen en dat een aanpak per soort moet worden ontwikkeld waarbij specifieke voorschriften voor elk type veehouderij worden vastgesteld;
6. roept op tot een betere veterinaire preventie en tot de bevordering van hoge normen voor diergezondheid en dierenwelzijn, met bijzondere aandacht voor vaccinatie en het voorkomen van onnodig gebruik van antibiotica, om de verspreiding van zoönotische ziekten te voorkomen;

Woensdag, 16 februari 2022

7. is op de hoogte van het feit dat de EFSA naar aanleiding van verzoeken van de Commissie verscheidene adviezen heeft uitgebracht over diergebonden maatregelen voor soorten die niet onder specifieke wetgeving vallen (melkkoeien en vleesrunders); betreurt het feit dat deze diergebonden maatregelen van de EFSA tot dusver niet zijn uitgevoerd; dringt er derhalve bij de Commissie op aan ervoor te zorgen dat deze diergebonden maatregelen worden geactualiseerd aan de hand van de nieuwste wetenschappelijke inzichten en worden geïntegreerd in de bestaande specifieke wetgeving;
8. wijst erop dat diergebonden maatregelen volgens wetenschappelijke instanties weliswaar wenselijk zijn, maar niet altijd afdwingbaar en objectief controleerbaar zijn; roept de Commissie derhalve op om in het kader van de herziening van de EU-wetgeving inzake dierenwelzijn zeer specifieke en controleerbare eisen te formuleren in het licht van de meest recente wetenschappelijke adviezen en de verschillende productiesystemen in de lidstaten;
9. verzoekt de Commissie erop toe te zien dat de bestaande wetgeving inzake dierenwelzijn wordt nageleefd en de regels waar nodig te actualiseren om ze beter af te stemmen op de eisen van de samenleving, met inachtneming van de wetenschappelijke vooruitgang en de onderzoeksresultaten op dit gebied, en tegelijkertijd de werkingssfeer en de flexibiliteit van die regels te verruimen om ze aan te passen aan de meest recente wetenschappelijke en technologische ontwikkelingen en de doelstellingen van de Green Deal;
10. herinnert eraan dat wijzigingen moeten worden doorgevoerd die gericht zijn op de output, nadat een passende wetenschappelijke evaluatie heeft plaatsgevonden en na overleg met de bevoegde instanties en de belanghebbenden in de lidstaten, om enerzijds tegemoet te komen aan de uitdagingen waarvoor de veehouders zich geplaatst zien, en anderzijds aan de behoeften en verwachtingen van de burgers en de gezondheid en het welzijn van dieren, waarbij er tegelijkertijd voor moet worden gezorgd dat de consument de beste keuzemogelijkheden heeft die aansluiten bij zijn koopkracht; herinnert eraan dat ons Europees voedselsysteem de toegang tot betaalbaar en kwalitatief voedsel moet waarborgen; is van oordeel dat producenten een billijk aandeel moeten krijgen in de prijs van levensmiddelen die aan de EU-wetgeving inzake dierenwelzijn voldoen;
11. dringt aan op kortere bevoorradingsketens in de levensmiddelensector, waarbij de voorkeur wordt gegeven aan lokaal of regionaal geproduceerd voedsel om de consument een betere rechtstreekse toegang tot lokaal voedsel te bieden en kleine boeren te steunen;
12. dringt er bij de wetgevers op aan om zich vertrouwd te maken met deze ontwikkelingen en ter dege rekening te houden met de gevolgen ervan; dringt erop aan om bij de beoordeling van veranderingen rekening te houden met de sociale, milieu-, dierenwelzijns- en economische aspecten inzake duurzaamheid, alsook met ergonomische en gezondheidsaspecten voor landbouwers, en met name met de “één gezondheid”-benadering; herinnert eraan dat dierenwelzijn moet samengaan met een duurzame economische aanpak;
13. benadrukt dat het noodzakelijk is om het dierenwelzijn en de diergezondheid in de veehouderij te verbeteren als onderdeel van de “één gezondheid”-aanpak; wijst erop dat, om dit doel te bereiken, betere veehouderijpraktijken van essentieel belang zijn, aangezien een beter dierenwelzijn de gezondheid van de dieren ten goede komt, waardoor er minder geneesmiddelen nodig zijn en de verspreiding van zoonoses wordt tegengegaan; verzoekt de Commissie ook om een “één welzijn”-aanpak te ontwikkelen als onderdeel van de herziening van de wetgeving inzake dierenwelzijn;
14. verzoekt de Commissie en de lidstaten hun controles op antibiotica en andere verboden chemische residuen bij invoer uit niet-EU-landen op te voeren, als onderdeel van de strategie van de Commissie om het ongereguleerde gebruik van antibiotica en pesticiden bij de teelt van vee, vissen, schaal- en schelpdieren en in de aquacultuur doeltreffend aan te pakken;
15. dringt aan op de invoering van maatregelen om te waarborgen dat bij het verrichten van bepaalde handelingen met betrekking tot dieren de veiligheid en integriteit van de veehouders worden gewaarborgd;
16. benadrukt dat bij elke verandering rekening moet worden gehouden met de tijd, de steun en de financiering die de veehouders nodig hebben om de verandering door te voeren, met de economische en bureaucratische gevolgen ervan, en met de traagheid die zij met zich mee kan brengen; benadrukt dat in het bijzonder rekening moet worden gehouden met de investeringskosten, gezien het risico dat lage winstmarges leiden tot langdurige terugbetalingen van leningen; merkt op dat voor veranderingen ter verbetering van het welzijn van landbouwhuisdieren een passende overgangsperiode nodig is; onderkent dat veehouders zich in een voortdurende investeringscyclus bevinden als gevolg van recente initiatieven op het gebied van dierenwelzijn en de lange afschrijvingstermijnen;

Woensdag, 16 februari 2022

17. verwelkomt het Europees burgerinitiatief “End the Cage Age”; wijst erop dat elke wijziging in de kooihouderij vergezeld zal moeten gaan van nauwkeurige en ondubbelzinnige definities van wat een kooi is en wat de kenmerken ervan zijn voor de verschillende diersoorten, teneinde te zorgen voor een doeltreffende overgang naar alternatieve huisvestingssystemen, die reeds commercieel levensvatbaar zijn en gebruikt worden, zoals schuur-, scharrel- en biologische systemen voor kippen, parksystemen, grondhokken, scharrel- en biologische openluchtsystemen voor konijnen, scharrel- en groepshuisvestingssystemen voor zeugen, schuur- en voliëresystemen voor kwartels, of paar- en groepshuisvestingssystemen voor kalveren;

18. dringt er bij de Commissie op aan om in het kader van de uitvoering van de nieuwe wetgeving de voorwaarden voor het fokken van afzonderlijke diersoorten, met inbegrip van de fokvoorzieningen, nauwkeurig en duidelijk te omschrijven aan de hand van voorbeelden van goede praktijken van alternatieve huisvestingssystemen; beveelt de Commissie aan haar activiteiten te richten op het verbeteren van de voedselzekerheid en het robuuster maken van de EU-landbouwmarkt; dringt aan op een herziening van Richtlijn 1999/74/EG van de Raad inzake legkippen teneinde batterijkooien voor legkippen snel af te schaffen en te verbieden en kooivrije systemen in te voeren voor alle legkippen, om zo een gelijk speelveld te creëren en het welzijn te vergroten van dieren die in de EU worden gehouden;

19. herinnert eraan dat investeringen in een beter dierenwelzijn hogere productiekosten tot gevolg hebben, ongeacht het type veehouderij; merkt op dat er sprake moet zijn van aanvullende overheidssteun of een duidelijk rendement op investeringen, omdat de stijging van de productiekosten de veehouders anders zal beletten of verhinderen om in dierenwelzijn te investeren, wat een onwenselijke situatie zou zijn; is daarom van mening dat verhogingen van dierenwelzijnsnormen geleidelijk en op verantwoorde wijze moeten worden ingevoerd, op basis van een systeem van financiële stimulansen, met inbegrip van het gebruik van middelen buiten de GLB-begroting;

20. dringt er bij de Commissie op aan om een besluit te nemen over passende financiële steun voor veehouders die hen moet aanmoedigen om te investeren in een beter dierenwelzijn; dringt er bij de Commissie op aan deze tekortkomingen met spoed aan te pakken en duurzame verbeteringen in de beloning van de inspanningen van de veehouders te bevorderen en door te voeren; verzoekt om verdere buitengewone financiële steun voor fokkers met het oog op de overgang naar alternatieve huisvestingssystemen voor dieren in verband met de tenuitvoerlegging van nieuwe wetgeving die de kooihouderij verbiedt, hetgeen de Commissie heeft toegezegd uiterlijk in 2027 te zullen doen op basis van een oproep van het Parlement in zijn resolutie van 10 juni 2021 over het Europees burgerinitiatief “End the Cage Age”; beseft dat dit afhangt van maatregelen om de nodige extra middelen te waarborgen, gekoppeld aan billijke marktprijzen; merkt op dat de voortdurende verhoging van de normen voor dierenwelzijn en de toename van de regelgeving op andere gebieden weliswaar altijd welkom zijn, maar toch een extra belasting vormen voor de veehouders die zich aan de regels houden; merkt op dat altijd in de eerste plaats moet worden gestreefd naar naleving van en consistentie met de bestaande normen als eerste stap om ervoor te zorgen dat de minst conforme veehouders zich aanpassen aan en voldoen aan de bestaande normen, voordat er extra lasten worden opgelegd aan vooruitstrevende veehouders; onderstreept dat in het kader van de maatregelen ter versterking van de welzijnswetgeving van de EU rekening moet worden gehouden met de inkomens van de veehouders en met het concurrentievermogen van de Europese veeteeltproducenten op de mondiale landbouwmarkt, en dat dit moet gebeuren op basis van wederkerigheid;

21. is zich bewust van de beperkte algemene samenhang tussen de EU-wetgeving inzake dierenwelzijn en het GLB 2014-2020, en van de gebrekkige integratie van de specifieke wetgeving in de nationale plannen voor plattelandsontwikkeling en de ontoereikende toewijzing van middelen voor de doelstelling dierenwelzijn, met aanzienlijke verschillen tussen de lidstaten; moedigt de lidstaten aan om in hun nationale strategische plannen ecoregelingen voor dierenwelzijn op te nemen, en verzoekt de Commissie ervoor te zorgen dat de nationale strategische plannen de veehouders steun en sturing bieden bij het verbeteren van de dierenwelzijnsnormen; dringt er met klem op aan dat financiële steun wordt verleend aan veehouders die op hun bedrijf wijzigingen doorvoeren, onder meer door betere huisvestingsomstandigheden die tegemoetkomen aan de fysieke en gedragsmatige behoeften van dieren, hetzij via overheidsbeleid (een coherente combinatie van verschillende instrumenten, waaronder het GLB en het Europees Fonds voor Maritieme Zaken, Visserij en Aquacultuur), hetzij via de markt, en dat de consument duidelijke en transparante informatie krijgt door te zorgen voor een duidelijke en betrouwbare etikettering van dierlijke producten met betrekking tot welzijnsgerelateerde aspecten van de gehele productiecyclus, met inbegrip van de productiewijze; dringt voorts aan op de tenuitvoerlegging van een transparante, positieve en niet-stigmatiserende communicatiestrategie voor alle dierlijke producten, waarbij rekening wordt gehouden met de specifieke kenmerken van bepaalde traditionele regionale producten, teneinde meer bekendheid te geven aan de deskundigheid, het belang en de kwaliteit van het werk van landbouwers en veefokkers en aan de voordelen van de nieuwe wetgeving inzake dierenwelzijn;

22. verzoekt de Commissie goede praktijken beter bekend te maken en meer zichtbaarheid te geven, en de veehouderijsector bij te staan in haar inspanningen om met positieve acties vooruitgang te boeken, door de middelen voor de uitvoering te ondersteunen, en aldus de inspanningen van alle belanghebbenden om hun initiatieven van de grond te krijgen, te respecteren en een stimulerende houding aan te nemen waardoor de toepassing van nieuwe praktijken wordt gestimuleerd;

Woensdag, 16 februari 2022

23. dringt er bij de lidstaten op aan de mogelijkheid uit te sluiten dat veehouders vrijwillig gekoppelde steun uit het GLB ontvangen voor runderen waarvan de uiteindelijke bestemming de verkoop is voor activiteiten die verband houden met stierenvechten, door het aantal stuks vee proportioneel uit te sluiten van betalingen;

24. verzoekt de Commissie te investeren in het welzijn van de veehouders en in de aantrekkelijkheid van dit beroep met als doel de motivatie en productiviteit van gevestigde en toekomstige veehouders te vergroten, en zo het dierenwelzijn rechtstreeks te stimuleren;

25. stelt voor om de opleidingen voor veehouders en degenen die in de sector met dieren omgaan te verbeteren en betaalbaar te houden, door een specifieke module voor initiële en voortgezette opleiding toe te voegen om de benodigde vaardigheden aan te scherpen; verzoekt de Commissie om de inspanningen van de lidstaten en de veehouders om de kwaliteit van onderwijs en opleiding te verbeteren, regelmatig te evalueren en specifieke inspanningen op dit gebied passend te belonen; steunt de inspanningen om voorbeelden van beste praktijken op het gebied van onderwijs en opleiding te verzamelen en deze door middel van jaarverslagen met de lidstaten te delen; merkt op dat veel van de geconstateerde problemen op het gebied van dierenwelzijn voortkomen uit het optreden en het gedrag van personen die met dieren omgaan en van eigenaars; moedigt de Commissie aan na te gaan of opleiding voor landbouwers en personen die met dieren omgaan is opgenomen in de nationale strategische plannen;

26. herinnert eraan dat praktijken die het welzijn bevorderen een verhoging van de productiekosten en de werklust van de veehouders met zich mee kunnen brengen en dat die verhoging moet worden gecompenseerd met een bijbehorende vergoeding; benadrukt, bij wijze van voorbeeld, dat de invoering van vrijloopkraamhokken een lange overgangsperiode zou vergen om ervoor te zorgen dat de extra kosten op de markt worden terugverdiend, en de bouw van nieuwe stallen zou vereisen; dringt erop aan dat de bevoegde autoriteiten samenwerken bij de afgifte van bouwvergunningen en de vermindering van de administratieve lasten;

27. benadrukt dat sommige maatregelen waarvan wordt aangenomen dat zij het dierenwelzijn verbeteren, in feite contraproductief kunnen zijn en andere aspecten van duurzaamheid kunnen ondermijnen, namelijk welzijns- en gezondheids- en veiligheidsgerelateerde vraagstukken en de bestrijding van antibioticaresistentie, alsmede inspanningen om de uitstoot van broeikasgassen te verminderen, indien zij niet op geïntegreerde wijze worden ontwikkeld; wijst er bijvoorbeeld op dat het houden van konijnen in de open lucht tot meer stress en sterfte kan leiden, en dat het instellen van groepskooien in konijnenhouderijen kan leiden tot agressief gedrag bij voedsters, met stress, verwondingen en verminderde resultaten tot gevolg⁽¹⁵⁾; wijst erop dat openluchtsystemen ook kunnen leiden tot minder controle over uitwerpselen en emissies en tot een grotere behoefte aan voeder, wat meer koolstofemissies tot gevolg kan hebben; constateert dat er een lineair verband bestaat tussen toenemende afmetingen van hokken en ammoniakemissies⁽¹⁶⁾, waardoor veehouders worden geconfronteerd met wetgeving inzake dierenwelzijn en milieukwesties die met elkaar in tegenspraak zijn; merkt op dat de invoering van kraamhokken met volledige vrijloop of de onmiddellijke afschaffing van het houden in kooien extra besmettingsbronnen onder de dieren kunnen doen ontstaan en dat stress als gevolg van territoriale dominantie en rivaliteit erdoor kan toenemen; wijst erop dat huisvesting in adequate hokken op bepaalde momenten in de levenscyclus van de dieren ertoe kan bijdragen om de verspreiding van dierziekten en besmettelijke ziekten tegen te gaan en om verzwakking en vermijdbare sterfte onder jonge kalveren of biggen te voorkomen⁽¹⁷⁾; herinnert er in dat verband aan dat een soortgerichte benadering noodzakelijk is; verzoekt de Commissie om bij elk voorstel de mogelijke negatieve effecten voor de gezondheid en het welzijn van de dieren grondig in kaart te brengen;

28. benadrukt dat staartbijten bij varkens, een ernstig probleem in verband met het welzijn van varkens, complex is en vele facetten heeft; stelt vast dat er in de hele Unie technische problemen zijn geweest tijdens diepgaande studies naar en de analyse van risicofactoren die dit gedrag veroorzaken; merkt op dat dit ertoe heeft geleid dat er tot dusver geen enkele betrouwbare oplossing is gevonden en dat het couperen van staarten bijgevolg op grote schaal wordt toegepast, ondanks de aanzienlijke inspanningen van de Commissie en het Parlement om informatie en beste praktijken te verspreiden over het houden van varkens met intacte staarten; betreurt het dat tot dusver slechts twee lidstaten het couperen van staarten hebben verboden; beklemtoont dat het probleem van staartbijten aanzienlijk kan worden beperkt door te zorgen voor een passende

⁽¹⁵⁾ Fortun-Lamothe, L., Savietto, D., Gidenne, T., Combes, S., Le Cren, D., Davoust C., Warin, L., *Démarche participative pour la conception d'un système d'élevage cynicole socialement accepté*, "Colloque Bien-être animal: des valeurs à partager", Straatsburg, 1 en 2 juli 2019.

⁽¹⁶⁾ Guingand, N., "Réduire la densité animale en engraissement: quelles conséquences sur l'émission d'odeurs et d'ammoniac?", *Journées Recherche Porcine*, 39, blz. 43-48, 2007.

⁽¹⁷⁾ Kollenda, E., Baldock, D., Hiller, N., Lorant, A., *Assessment of environmental and socio-economic impacts of increased animal welfare standards: transitioning towards cage-free farming in the EU*, Policy report by the Institute for European Environmental Policy, Brussel & Londen, oktober 2020.

Woensdag, 16 februari 2022

verrijking van de omgeving, met name materiaal dat kan worden gemanipuleerd, en voor voldoende ruimte, goede voedingspraktijken en een stevige vloer; stelt voor meer wetenschappelijk onderzoek te financieren en uit te voeren met het oog op het in kaart brengen van een economisch duurzame manier om te garanderen dat varkens ook binnen kunnen worden gehouden met intacte staarten; is van mening dat er binnen het toepassingsgebied van de huidige wetgeving oplossingen nodig zijn om het welzijn van varkens te waarborgen en het gebruik van antibiotica voor de behandeling van gewonde varkens te verminderen; dringt er bij de Commissie op aan ervoor te zorgen dat alle lidstaten zich houden aan het verbod op het routinematig couperen van staarten bij varkens; is voorts van mening dat er duidelijkheid moet komen over sancties indien staarten worden gecoupeerd van varkens die in een lidstaat zijn gefokt en naar een andere lidstaat worden geëxporteerd om daar te worden vetgemest ⁽¹⁸⁾;

29. herinnert eraan dat de volledige uitvoering van de huidige wetgeving in elke lidstaat van cruciaal belang is om het welzijn van dieren op landbouwbedrijven te verbeteren en te zorgen voor eerlijke en gelijke mededingingsvoorwaarden op de interne markt;

30. onderkent de inspanningen van de Europese varkenssector bij het zoeken naar alternatieven voor de castratie van biggen en benadrukt dat de diergeneeskundige regelgeving in verband met de varkenshouderij moet evolueren om gelijke tred te houden met de ontwikkelingen op het gebied van alternatieven voor de castratie van biggen;

31. verzoekt de Commissie om in de verschillende lidstaten een op Europees niveau geharmoniseerde lijst ter beschikking te stellen van beschikbare producten en protocollen voor het gebruik van pijnstillers en verdovingsmiddelen voor de castratie van biggen; verzoekt de Commissie de kortstondige opslag van diergeneesmiddelen op boerderijen toe te staan en dierenartsen toe te staan deze daar te laten met inachtneming van strikte wettelijke kadervoorschriften;

32. merkt op dat de productie van foie gras gebaseerd is op veeteeltprocedures die voldoen aan de criteria voor dierenwelzijn, aangezien het een extensieve productie is die voornamelijk plaatsvindt op agrarische familiebedrijven, waar vogels 90 % van hun leven in de open lucht doorbrengen en waar de vetmestfase, die gemiddeld tussen de tien en twaalf dagen duurt, met twee maaltijden per dag, in overeenstemming is met de biologische parameters van de dieren;

33. prijst de Commissie voor de publicatie op 12 mei 2021 van strategische richtsnoeren voor een duurzamere en concurrerende aquacultuur in de EU; benadrukt dat het van belang is de ontwikkeling van de aquacultuursector in de EU te bevorderen door over te schakelen op duurzamere methoden waarbij bijzondere aandacht wordt besteed aan het welzijn van de vis, teneinde de huidige te grote afhankelijkheid van invoer aan te pakken; is verheugd dat de Commissie visserij van het Parlement een initiatiefverslag over die richtsnoeren voorbereidt; verzoekt de Commissie specifieke wetenschappelijk verantwoorde voorschriften voor te stellen voor het welzijn van gekweekte vis;

34. verzoekt de Commissie de interne markt te verbeteren door de wijzigingen die voortvloeien uit de geactualiseerde EU-wetgeving inzake dierenwelzijn erin op te nemen, een geharmoniseerde, alomvattende en gedeelde strategie voor dierenwelzijn in de Europese landen uit te werken, met een geharmoniseerde uitvoering van de desbetreffende wetgeving, en ervoor te zorgen dat de ambitie en de normen ter verbetering van het dierenwelzijn niet worden teruggeschroefd, daarbij toezien op de correcte uitvoering en naleving van de bestaande wetgeving in de lidstaten;

35. dringt er bij de Commissie op aan de consumenten te informeren en bewust te maken van de realiteit van de veehouderij en de feitelijke gevolgen daarvan voor het milieu, de biodiversiteit en het klimaat, alsmede van de diversiteit en de oorsprong van de productiemethoden, en daarbij zonder dogmatisme of stigmatisering te wijzen op de zorg en de aandacht die de veehouders aan hun dieren besteden; roept de Commissie en de lidstaten op om de bewustwording van en het inzicht in de realiteit van de veehouderij en het dierenwelzijn bij het publiek aanzienlijk te verbeteren, onder meer door voorlichting op scholen;

36. roept de Commissie op haar regelgevingskader ter verbetering van het welzijn van dieren in de EU te herformuleren door het duidelijker, vollediger, voorspelbaarder en toegankelijker te maken, met als doel de doelstellingen en indicatoren begrijpelijker te maken en aldus minder ruimte te laten voor interpretatie en een uniforme nationale omzetting door de lidstaten mogelijk te maken en te vergemakkelijken, alvorens de regels verder aan te scherpen of aan te vullen; stelt voor de algemene richtlijn te actualiseren aan de hand van de meest recente wetenschappelijke kennis, zodat de doelstellingen van de Commissie en de verwachtingen van de burgers met betrekking tot het welzijn van landbouwhuisdieren erin kunnen

⁽¹⁸⁾ Zie de conclusies van de Raad van 5 oktober 2021 over de crisis in de varkensvleessector en het ontwerpverslag van de Commissie over een audit die van 9 tot en met 13 oktober 2017 in Denemarken is uitgevoerd om de activiteiten van de lidstaten ter voorkoming van staartbijten en ter voorkoming van het routinematig couperen van staarten bij varkens te evalueren.

Woensdag, 16 februari 2022

worden opgenomen, alsmede de resultaten van systematisch onderzoek, samen met de werkzaamheden betreffende de soortspecifieke richtlijnen, waarbij terdege rekening wordt gehouden met de aard van de veehouderij, de verschillende levensfasen van de dieren, de praktijken op landbouwbedrijven die geen verband houden met veehouderij, de tradities en regionale omstandigheden, en de diversiteit van de bodem en de weersomstandigheden;

37. wijst erop dat de huidige EU-wetgeving inzake dierenwelzijn niet alomvattend is en verzoekt de Commissie de noodzaak en het effect van specifieke wetgeving inzake dierenwelzijn te beoordelen in het licht van de meest recente wetenschappelijke kennis voor voedselproducerende soorten die momenteel niet onder soortspecifieke wetgeving vallen; neemt kennis van het ontbreken van diergebonden welzijnsindicatoren voor de algemene richtlijn en Richtlijnen 2008/120/EG betreffende varkens, 2007/43/EG betreffende slachtkuikens en 1999/74/EG van de Raad betreffende leghennen; constateert bovendien dat er geen kwantificeerbare voorschriften zijn voor de toepassing van en het toezicht op milieuvoorwaarden zoals luchtkwaliteit (stikstof, CO₂, stof), verlichting (duur, lichtsterkte) en minimalisering van lawaai, hetgeen niet alleen gevolgen heeft voor het welzijn van de dieren, maar ook de concurrentie verstoort vanwege de ruimte voor interpretatie; verzoekt de Commissie afdwingbare en kwantificeerbare indicatoren op te stellen, die soortspecifiek en vanuit wetenschappelijk oogpunt actueel moeten zijn;

38. dringt er bij de Commissie op aan haar kader voor toezicht op de lidstaten te verduidelijken en ervoor te zorgen dat schadelijke praktijken worden aangepakt, en inbreukprocedures wegens niet-naleving in te leiden; benadrukt het belang van technologieën voor precisieveehouderij, met inbegrip van het potentieel van instrumenten voor het controleren van de gezondheid en het welzijn van landbouwhuisdieren, die ertoe bijdragen het uitbreken van ziekten op veehouderijen te voorkomen en beter te beheersen; benadrukt dat er veel factoren zijn die ten grondslag liggen aan de niet-naleving van de wetgeving inzake dierenwelzijn, waaronder niet-afdwingbare en niet-quantificeerbare diergerelateerde indicatoren; merkt op dat de frequentie van inspecties in de lidstaten varieert van minimaal 1 % tot maximaal 30 %; is bezorgd dat deze grote variatie in de frequentie van inspecties ofwel betekent dat de controleverordening⁽¹⁹⁾ niet wordt nageleefd ofwel dat de veehouders onder grote druk staan; verzoekt de Commissie en de lidstaten derhalve de uitvoering van de controleverordening te harmoniseren met als doel de variatie in de frequentie van inspecties tussen de lidstaten en de veehouderijsectoren te verminderen; verzoekt de Commissie jaarlijks aan het Parlement verslag uit te brengen van de acties van de lidstaten ter verbetering van het welzijn van dieren die op veehouderijen in de EU worden gehouden;

39. verzoekt de Commissie elk besluit vergezeld te doen gaan van een wetenschappelijke en effectbeoordeling (met inbegrip van de ecologische, economische en sociale gevolgen), waarin rekening wordt gehouden met de diversiteit van de houderijmethoden in elke sector in de EU en waarin de situatie wordt geanalyseerd vanuit het oogpunt van zowel het dier (per soort en in de verschillende productiefasen) als de veehouder, teneinde rekening te houden met de verwachtingen van de burgers en een doeltreffend fokstelsel op te zetten om ervoor te zorgen dat de dieren in gunstige omstandigheden leven, het dierenwelzijn is gewaarborgd en de veehouderijen economisch winstgevend zijn;

40. wijst erop dat de lidstaten moeten voorzien in passende handhavingsregelingen, die tussen de lidstaten kunnen worden geharmoniseerd, en dat de lidstaten de strikte handhaving van de EU-wetgeving te allen tijde moeten waarborgen; verzoekt de Commissie regelmatig verslag uit te brengen aan het Parlement over de tenuitvoerlegging en handhaving van de dierenwelzijnswetgeving van de Unie, waarbij lacunes moeten worden opgespoord en een uitsplitsing van inbreuken per lidstaat, per soort en per type inbreuk moet worden opgenomen;

41. verzoekt de Commissie de samenwerking tussen alle betrokken actoren beter te ontwikkelen en de dialoog tussen de verschillende actoren van de lidstaten te bevorderen zodat zij zich gezamenlijk kunnen beraden over de ontwikkelingen op het gebied van veehouderijsystemen; dringt aan op het delen van zogenoemde "goede" praktijken tussen veehouderijsectoren en tussen landen; pleit voor de ontwikkeling van instrumenten om pionierende veehouders aan te moedigen deel te nemen aan ontwikkelingsprojecten; dringt erop aan dat veehouders en dierenwelzijnswetenschappers bij alle stadia van de in de verschillende Europese regio's uitgevoerde studies worden betrokken; zou graag zien dat de documenten met betrekking tot de studie en de verspreiding van goede praktijken in alle talen van de Europese Unie worden vertaald; wijst op het potentieel van het programma Horizon Europa voor onderzoek en innovatie en verwacht dat bij de uitvoering van de projecten een passend evenwicht tussen de lidstaten in acht wordt genomen; verzoekt de Commissie een resultaatgerichte aanpak te bevorderen, als een passend kader om vertegenwoordigers van de lidstaten, wetenschappelijke instanties, belanghebbenden, veehouders en ngo's bijeen te brengen en van gedachten te wisselen over standpunten en beste praktijken, met het oog op een meer uniforme uitvoering van de toekomstige wetgeving inzake dierenwelzijn in alle lidstaten, aansluitend bij de doelstellingen van de Green Deal;

⁽¹⁹⁾ Verordening (EU) 2017/625 van het Europees Parlement en de Raad van 15 maart 2017 betreffende officiële controles en andere officiële activiteiten die worden uitgevoerd om de toepassing van de levensmiddelen- en diervoederwetgeving en van de voorschriften inzake diergezondheid, dierenwelzijn, plantgezondheid en gewasbeschermingsmiddelen te waarborgen (PB L 95 van 7.4.2017, blz. 1).

Woensdag, 16 februari 2022

42. is ingenomen met de oprichting van EU-referentiecentra die zich toeleggen op het welzijn van verschillende soorten en categorieën dieren (EURCAW's) als onderdeel van de EU-strategie voor de bescherming en het welzijn van dieren 2012-2015; moedigt de Commissie aan het netwerk van EURCAW's verder te ontwikkelen, met name voor soorten die niet onder de specifieke wetgeving vallen, als een doeltreffend platform voor de consistente en uniforme verspreiding van technische informatie in de lidstaten over de wijze waarop de EU-wetgeving moet worden uitgevoerd;

43. wijst erop dat gerichte individuele beheerspraktijken vaak een aanzienlijke invloed hebben op het dierenwelzijn; verzoekt de Commissie voor toekomstige projecten een resultaatgerichte aanpak in te voeren die gebaseerd is op wetenschappelijk bewijs en kennis van deskundigen, en op het uitwisselen van beste praktijken onder veehouders;

44. wijst op het belang van regelmatige uitwisseling met vertegenwoordigers van de nationale en regionale autoriteiten, organisaties van veehouders, belangengroeperingen uit de landbouwsector, ngo's, burgers en deskundigen over voorbeelden van goede praktijken en noodzakelijke verbeteringen op het gebied van dierenwelzijn; wijst erop dat de kennisoverdracht op dit gebied weinig kosten met zich meebrengt en uiterst efficiënt is en daarom vaker in de praktijk moet worden gebracht; is in dit verband verheugd dat het mandaat van het platform voor dierenwelzijn door de Commissie is verlengd; is van oordeel dat de uitwisseling van goede praktijken en de overdracht van kennis verder moeten worden versterkt en gefaciliteerd, om de betrokken partijen te helpen hun gebruikelijke uitwisselingsproces te versnellen en te vereenvoudigen, en hun informatiestromen op te slaan en te beveiligen; benadrukt dat dergelijke regelmatige uitwisselingen ook moeten plaatsvinden met vertegenwoordigers van de derde landen die dieren uit de Unie invoeren;

45. dringt er bij de Commissie op aan haar verschillende strategieën op elkaar af te stemmen door regels vast te stellen die aansluiten bij de Europese Green Deal, de "van boer tot bord"-strategie, de EU-biodiversiteitsstrategie voor 2030 en het landbouwbeleid met betrekking tot handel, handelspraktijken en verkoopbevordering; benadrukt dat de consistentie tussen deze strategieën een voorwaarde is voor een leefbare landbouwsector; dringt erop aan dat de herziene wetgeving inzake dierenwelzijn volledig wordt afgestemd op de prioriteiten van de Green Deal en de "van boer tot bord"-strategie, en dat het toepassingsgebied en de flexibiliteit ervan worden verruimd zodat zij kan worden aangepast aan de meest recente wetenschappelijke en technologische ontwikkelingen; roept de Commissie op het handelsbeleid in overeenstemming te brengen met de EU-normen inzake dierenbescherming en -welzijn, door de handelsovereenkomsten met derde landen opnieuw te evalueren en wederkerigheid in te voeren in nieuwe bilaterale en multilaterale handelsovereenkomsten, teneinde gelijke concurrentievoorwaarden te creëren en te voorkomen dat de economische rentabiliteit van de eigen producenten wordt ondermijnd, en ervoor te zorgen dat zij voldoen aan de EU-normen inzake dierenwelzijn en productkwaliteit;

46. verzoekt de Commissie de verschillende wetsteksten betreffende het dierenwelzijn op het landbouwbedrijf, tijdens het vervoer of bij het slachten goed op elkaar af te stemmen;

Etikettering inzake dierenwelzijn

47. betreurt het beperkte rendement op investeringen voor veehouders die deelnemen aan vrijwillige erkenningsregelingen op het gebied van dierenwelzijn; merkt voorts op dat etikettering inzake dierenwelzijn alleen kans van slagen heeft als de hogere prijs een rendement op investering oplevert en als de kosten en baten eerlijk over de gehele agrovoedingsketen worden verdeeld, zodat een billijk aandeel van de hogere prijs die de consument betaalt voor de aankoop van levensmiddelen die voldoen aan de EU-eisen inzake etikettering inzake dierenwelzijn, ten goede komt aan de veehouders;

48. verzoekt de Commissie op multilateraal niveau en in bilaterale overeenkomsten wederkerigheidsclausules overeen te komen betreffende de naleving van dierenwelzijnsnormen voor ingevoerde producten, ook met het oog op een correcte voorlichting van de consument;

49. benadrukt dat voor de invoering van etikettering inzake dierenwelzijn in een vroeg stadium geharmoniseerde bindende voorschriften nodig zijn die in samenwerking met alle belanghebbenden worden opgesteld en gebaseerd zijn op duidelijke wetenschappelijke indicatoren, en dat er daarnaast grootschalige promotiecampagnes en voorlichtingsactiviteiten moeten worden opgezet om de Europese consument van informatie te voorzien;

50. verzoekt de Commissie ook in de keten stroomafwaarts van de producent het welzijn van dieren te waarborgen en dit aspect op te nemen in de geharmoniseerde vrijwillige etiketteringsvoorschriften;

51. verzoekt de Commissie een begin te maken met de werkzaamheden voor een alomvattend EU-systeem voor etikettering van landbouwhuisdieren, met het oog op de ontwikkeling van een verplicht EU-kader voor vrijwillige etikettering, dat alle veehouderijen moet bestrijken, maar voor elke diersoort specifieke kenmerken moet omvatten, teneinde het risico van concurrentievervalsing op de interne markt te beperken, en tegelijkertijd voldoende ruimte te laten voor particuliere initiatieven die investeren in productdiversiteit en hogere dierenwelzijnsnormen in acht nemen als markthebboom;

Woensdag, 16 februari 2022

52. verzoekt de Commissie een geharmoniseerd en bindend EU-kader voor te stellen met gemeenschappelijke voorschriften voor vrijwillige etikettering inzake dierenwelzijn, dat is gebaseerd op EU-voorschriften en waarin de lidstaten wordt verzocht de verschillende benaderingen die worden gevolgd, te documenteren; dringt erop aan dat de specificaties van het kader worden opgesteld volgens een technisch haalbare en wetenschappelijk verantwoorde aanpak die de productiemethoden gedurende de gehele cyclus weerspiegelt, en dat dit kader ervoor zorgt dat de waarde wordt herverdeeld ten gunste van de veehouders, teneinde marktgestuurde vooruitgang op het gebied van dierenwelzijn mogelijk te maken; benadrukt dat de etiketteringsregeling gebaseerd moet zijn op een duidelijke reeks technische referenties, met een welomschreven gebruik van de termen en claims die bij het op de markt brengen kunnen worden gehanteerd, om te voorkomen dat de consument wordt misleid en het welzijn van de dieren wordt geschaad;

53. wijst erop dat met het oog op de consistentie ook verwerkte producten en ingrediënten van dierlijke oorsprong voor een dergelijke etikettering in aanmerking kunnen komen; beveelt aan dat in de voorgestelde etiketteringsregeling inzake dierenwelzijn rekening wordt gehouden met de toenemende vraag van consumenten naar informatie en met de gelijktijdige doelstellingen van de “van boer tot bord”-strategie op het gebied van duurzaamheid, gezondheid en voeding, naast dierenwelzijn;

54. verzoekt de Commissie een diepgaand onderzoek in te stellen naar de mogelijke gevolgen, met name voor veehouders, van de invoering van een verplicht EU-kader met gemeenschappelijke etiketteringsvoorschriften, waarbij de gevolgen voor alle actoren in de voedselvoorzieningsketen, van veehouders tot consumenten, grondig worden geëvalueerd en waarbij met name gebruik wordt gemaakt van de ervaring die is opgedaan met recente door de overheid ingevoerde etiketteringsregelingen in een aantal lidstaten; roept de Commissie op conflicten tussen eventuele toekomstige regelingen en bestaande etiketteringsystemen te vermijden, met name ten aanzien van de dwingende voorschriften in de specifieke richtlijnen inzake dierenwelzijn; uit zijn bezorgdheid over de resultaten van een eerdere effectbeoordeling die de Commissie in 2012 heeft uitgevoerd en waaruit bleek dat etikettering de kosten voor de sector zou verhogen zonder dat de baten noodzakelijkerwijs zouden toenemen;

55. verzoekt de Commissie een beleid ter bescherming van de Europese veehouderij te implementeren waarbij de invoer in Europa van vee of vlees dat niet aan de Europese normen inzake dierenwelzijn voldoet, wordt verboden;

o

o o

56. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad en de Commissie.
